

Når ministeren taler om 35 pct. variabelt forrentede lån, så må det vel være af nyudlån. Ministeren har selv skriftligt i et svar til mig på et skriftligt spørgsmål tilkendegivet, at ud af den samlede lånemasse er 94 pct. fastforrentede lån – 94 ud af 100 lån – og det vil sige, at næsten alle husejere, der sidder i deres ejendomme, og som har optaget boliglån, overhovedet ikke bliver ramt, hvad enten renten tordner i vejret eller falder.

Og så kommer Realkreditrådets formand lige før påsken og siger, at det forresten heller ikke rammer de nye husejere, for bliver renten lidt højere ved et nej, nå ja, så falder huspriserne, sådan at boligydelsen vil være nøjagtig den samme.

Dermed er de antydninger – for at sige det pænt – som regeringen er kommet med om, at det vil ramme husejerne, hvis det bliver et nej, faldet fuldstændig til jorden. Er det ikke rigtigt?

Økonomiministeren (Marianne Jelved):

Jeg er bare velvillig over for at betjene hr. Frank Dahlgaard så godt som muligt, og så svarer jeg på den konkrete begrundelse, hr. Frank Dahlgaard er kommet med lige nu.

Nu kommer vi så til det spørgsmål, der er stillet i dag, og dér vil jeg gerne referere, hvad det var, formanden for Realkreditrådet, BRF-direktør Svend Blomberg, sagde:

For os – dvs. Realkreditrådet – er der ingen tvivl om, at Danmark uden for euroen vil blive ringere stillet, end hvis vi beslutter at være med og søge den indflydelse, vi kan få, og på den måde er med til at præge den økonomiske politik i Europa. Denne vurdering bygger på, at den usikkerhed, der vil være en uundgåelig konsekvens af et dansk nej, efter al sandsynlighed vil medføre et større udsving i renten og en relativt højere rente i forhold til Euroland. En rentestigning betyder som bekendt, at det bliver dyrere at låne penge. Det påvirker erhvervslivets investeringer i negativ retning, og for mange bliver det dyrere at bo i egen bolig. Huspriserne vil i bedste fald kunne holdes i ro, men vi vil formentlig se let faldende priser.

Jeg er fuldstændig enig med Svend Blomberg, og regeringen har heller aldrig antydnet andet. Det er faktisk sådan erfaringsmæssigt, og i øvrigt svarer det til den økonomiske teori, så det tror jeg vi kan være enige om.

Men det er jo ikke kun husejerne, det drejer sig om. Det drejer sig også om, hvorvidt inve-

stering i arbejdspladser og andre typer lån bliver dyrere.

Frank Dahlgaard (UP):

Ja, jeg var jo ikke med til Realkreditrådets årsmøde den 13. april, men jeg læser i Dagbladet Børsen, som jo er en unionsavis, at formanden for Realkreditrådet, Svend Blomberg, er citeret for at vurdere, at det ikke bliver dyrere at bo i ejerbolig for nye ejere, og begrundelsen var, at huspriserne falder, når renten stiger, og så er huslejen den samme.

Så vil jeg spørge ministeren, om de mange, mange, som ikke står over for at skulle købe hus, men som sidder i et hus og har lånt penge til det, ikke i virkeligheden ved et nej får en billigere boligydelse, for hvis et nej giver en lille smule rentestigning, så vil det altså trykke huspriserne lidt eller dæmpe stigningen i huspriserne i forhold til ellers, og det vil betyde lavere ejendomsværdier, og det vil betyde lavere ejendomsskatter, og dette gør det billigere at bo i huse.

Så situationen er jo altså den modsatte af, hvad der siges af regeringen og unionspolitikkerne, nemlig at et ja vil give en lille smule lavere boligudgifter.

Peter Skaarup (DF):

I modsætning til økonomiministeren mener jeg nok, at regeringen i flere omgange har sagt, at det får en hel masse negative konsekvenser for dansk økonomi, hvis det er sådan, at danskerne siger nej den 28. september. Det kan godt være, at økonomiministeren ikke vil sige det i dag, men jeg har i hvert fald flere gange hørt fra regeringens side, at det er holdningen.

I den forbindelse synes jeg også, at det spørgsmål, som hr. Frank Dahlgaard har rejst, er meget relevant, for det er også i den forbindelse relevant at spørge, om de udsving, der kommer, hvis renten måtte stige en lille smule, egentlig ikke får en meget lille betydning for den enkeltes økonomi, hvis det er sådan, at det bliver et nej.

I den forbindelse vil jeg også godt spørge økonomiministeren: Kan økonomiministeren ikke bekræfte, at da danskerne sagde nej til Maastrichttraktaten i 1992, fik det stort set ikke nogen betydning for den danske økonomi eller for renten, efter at vi havde sagt nej?